

ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟਯੋਗ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ
ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1050- 2013

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

..... ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

..... ਜਵਾਬਦੇਹ

ਜੱਜਮੈਂਟ

Rajesh Bindal, J.

1. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 10 ਫਰਵਰੀ, 2010 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 386-1999 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 376 (2) (ਜੀ) ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ [ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈ ਪੀ ਸੀ ']। ਤੀਜੇ ਦੇਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 102 - 1996 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਰਿਆਨਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੇਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਭਾਵ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਬਰੀ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 366,376,342,506 ਅਤੇ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.¹ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਖੁਦ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਅਰਥਾਤ, ਐਕਸ ਵਾਈ ਜੈਡ [ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ] ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.

¹ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860.

ਆਈ. ਆਰ. 22.07.1996 ਨੂੰ 08.30 ਬਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਫਸਲ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ 'ਮੱਕੀ' ਫਸਲ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉੱਥੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੱਕੀ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸੁੰਘਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨਾਲ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ 'ਸਲਵਾਰ' ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ 23.07.1996 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 06.00 ਵਜੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪੰਚ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। (ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ)। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਕੀਤਾ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਚਲੇ ਗਏ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। 24.07.1996 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ 'ਬਾਜਰਾ' ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਜਰਾ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ 24.07.1996 ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ।

4. ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਆਏ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ 25.07.1996 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।

5. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 13 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 4 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਅੱਡਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੈਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਮਾਹਰ।

6. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਾਲਮ ਨੰ. 2. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 8 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366,376 (2) (ਜੀ), 342,506 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 342 ਅਤੇ 376 (2) (ਜੀ) ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈ. ਆਰ. ਸੁਮਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹਨ। ਘਟਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਹੈ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁੱਖ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਗੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ 22 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਰ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ।

8. ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਚਾਚਾ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੀਰਜ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਤਭੇਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਲਵਾਰ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 6) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਜਰੇ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਅਰਥਾਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਮੂਨਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਇਸ ਆਚਰਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਰਤਨ ਚੰਦ (ਡੀ. ਡਬਲਯੂ. 2) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਮਰੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਘਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ।

10. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕਰਨ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਲ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੋਹਲ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ 1996 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੱਕੀ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੱਕ 'ਤੇ ਰੁਮਾਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸੁੰਘਾਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 08.30 ਵਜੇ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵੱਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਿਆ ਪਾਇਆ। ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 06.00 ਵਜੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਲੈ ਕੇ ਉੱਥੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 23 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਨੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

12. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਝੂਠੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਖੁਦ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਧਿਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿਨ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨਾਲ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

13. ਹੁਣ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ। ਇਹ ਖੁਦ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਹਵੇਲੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਰੋਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਰੁਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਖਾਧਾ। ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਿਤ ਸੀ।

14. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਤਾਂ 23.07.1996 ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿਨ ਵੇਲੇ 23.07.1996 ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਰਥਾਤ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ 23.07.1996 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਮਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਕੋਲ

ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 23.07.1996 ਨੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 6) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਠੀ (ਹਵੇਲੀ) ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਛੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। "ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਨ ਭਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 'ਬਾਜਰੇ' ਦੀ ਫਸਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਵਾਜਬ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਬਾਜਰਾ' ਖੇਤ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜਲ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਖੇਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

15. ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਕੋਠੀ (ਹਵੇਲੀ) ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ ਡੀ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

16. ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਵਿਸੰਗਤੀ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਲਵਾਰ ਅਤੇ ਕਮੀਜ਼ (ਕਮੀਜ਼) ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ (ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ)-ਪੀ ਡਬਲਯੂ 6 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ 24.07.96 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘਰ ਪਰਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 25.07.96 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ 26.07.96 ਨੂੰ 01.00 ਵਜੇ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 4) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡਾਕਟਰ, ਰੇਨੂ ਕੁਮਾਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1) ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ 22.07.1996 ਦੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 24 ਜੁਲਾਈ 1996 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਿਸਤਰੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ, ਬਿਨਾਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਬਾਜਰੇ ਦੀ ਫਸਲ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ/ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ, ਰੇਨੂ ਕੁਮਾਰੀ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 1) ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਜਿਨਸੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

18. ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਪੜੇ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਹਨ।

19. ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ 6) ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਧੀ 22.07.1996 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਰਤਨ ਚੰਦ (ਡੀ ਡਬਲਯੂ 2) ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ

ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਤਨ ਚੰਦ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।

20. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 5 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ ਰੁਖ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਧੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹੋ ਤਰਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਾਰਟੀ ਧੜੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੀੜ੍ਹਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਰੁਖ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

-----, J.

(Hima Kohli)

-----, J.

(Rajesh Bindal)

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

02 ਅਗਸਤ, 2023

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।